Dosarul nr. 2-15842/2024

H O T Ă R Â R E

în numele Legii

Dispozitivul hotărârii pronunţat public
la data de 18 decembrie 2025 municipiul Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Eugenia Culinca
Grefier Vanesa Malcic

examinând în procedură contencioasă, în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** şi Societatea pe Acţiuni „Moldasig" cu privire la repararea prejudiciului material şi moral, cu compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanţilor la proces.

La 28 noiembrie 2024, avocatul Lucia Maier, în interesele lui *****, a depus în Judecătoria Chișinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva lui ***** şi Societatea pe Acţiuni „Moldasig" (în continuare SA „Moldasig") cu privire la repararea prejudiciului material şi moral, cu compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că, la 12 iunie 2020, aproximativ ora 16:06, *****, fiind la volanul automobilului de model Dacia Logan, n/î *****, l-a accidentat pe *****, iar ca urmare a suportat mai multe prejudicii de ordin fizic, material şi moral.

La 1 iulie 2020, în cadrul cauzei penale nr. 2020890191, prin ordonanţa OUP, ofiţer superior de urmărire penală al SUPAR al SCAUP a DP mun. Chișinău, comisar principal Denis Matcovschi, ***** a fost recunoscut în calitate de parte vătămată.

Prejudiciul material cauzat de către şoferul automobilului de model Dacia Logan, n/î *****, care urmează a fi reparat solidar de compania de asigurări şi inclusiv de către condamnatul *****, este: - asistenţa juridică în mărime de 5000 MDL (pentru cauza penală);

- salariul restant pentru perioada absenţei forţate de la muncă (concediu medical) începând cu 12 iunie 2020 până la 6 ianuarie 2021 (iunie 2020 – 12 zile * 300 MDL/zi), iulie – decembrie 2020 – integral * 6000 MDL/lunar, ianuarie 2021 – 3 zile*300 MDL/zi); Total: 40500 MDL; (conform certificatelor concediilor de boală: nr. 3965631, nr. 3965631, nr. 4089040, nr. 3966123, nr. 3094958, nr. 4155162, nr. 4155914, nr. 3967230, nr. 4156024, nr. 4156813);
- prejudiciul cauzat prin deteriorarea bicicletei (contractul de credit)– 3 960 MDL;
- prejudiciul cauzat prin deteriorarea telefonului mobil act de reparare)– 1 050 MDL; (
- medicamentele şi consumabile pentru tratament – 11 132, 21 MDL; În total: 61 642, 21 MDL.

De asemenea, partea reclamanta a subliniat că, prejudiciul moral şi biologic cauzat de către condamnatul *****, urmare a săvârşirii accidentului în calitate de şofer al automobilului Dacia Logan, n/î *****, urmează a fi despăgubit în sumă de 100 000 MDL, fiind manifestat prin stări de anxietate de grad înalt pentru reclamantul *****, care e caracterizată prin prezenţa unei stări de neliniște acută ce persistă în afara stimulului şi neputinţă de a se simţi în siguranţă când se află în

societate şi mai ales când merge în preajma altor automobile, respectiv toate acestea corespund nivelului înalt al stresului obţinut în urma accidentului.

Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, ***** a fost condamnat de săvârşirea infracţiunii prevăzută de art. 264 din Codul penal, cu admiterea acţiunii civile în principiu.

Prin decizia Colegiului Penal al Curţii de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, s-a respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul ***** împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022.

Reclamantul ***** a menţionat că, la 29 octombrie 2024, a recepţionat de la pârâta Sa „Moldasig" un transfer în sumă de 16 844,02 MDL, care consideră că nu acoperă prejudiciul moral şi material suportat.

De altfel, reclamantul ***** a calculat prejudiciul la valorile, după cum urmează: prejudiciul material 61 642,21 MDL; prejudiciul moral 100000 MDL; şi cheltuieli de asistenţă juridică 10 000 MDL.

Astfel, reclamantul a arătat că, urmează a fi încasată de la ambii pârâţi diferenţa (61 642,21 MDL - 16 844,02 MDL) de 44 798,19 MDL în calitate de prejudiciu material, cheltuieli de asistenţă juridică în sumă de 10 000 MDL, precum şi de la condamnatul ***** suma de 100000 MDL în calitate de prejudiciu moral şi biologic.

Suplimentar, reclamantul a indicat ca fiind oportună şi despăgubirea asistenţei juridice în cauză pentru prejudiciul cauzat, în sumă de 10000 MDL în urma accidentului, şi anume, cheltuielile suportate de către *****, ca urmare a contractării unui avocat ce l-a reprezentat pentru a-şi apăra drepturile penale în urma săvârşirii accidentului (faptei penale) de către *****, or, asiguratorul va compensa despăgubirile cu excepţia celor de la art. 16 din Legea nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, iar, asistenţa juridică nu este inclusă în lista exhaustivă a acestui articol.

Reieşind din cele expuse, precum şi faptul că, ***** a avut de suferit consecinţe grave psihice şi morale, reclamantul a reiterat ca fiind întemeiată suma de 100 000 MDL cu titlu de prejudiciu moral, suma de 44 798,19 MDL cu titlu de prejudiciu material, şi suma de 5 000 MDL cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică în prezenta cauză.

În drept, acţiunea a întemeiată pe prevederile articolelor 96, 1998, 2028, 2029, 2033, 2034, 2036 şi 2037 din Codul civil, art. 15 şi 16 din Legea nr. 414/2006, precum şi Hotărârea Plenului CSJ nr. 9/2006.

Poziţia pârâtei Societatea pe Acţiuni „Moldasig".

La data de 27 ianuarie 2025, avocatul Viorel Cucu, în interesele pârâtei SA „Moldasig" a depus referinţă la acţiunea înaintată de reclamantul *****, prin care a pledat asupra netemeiniciei acţiunii în partea cerinţelor formulate faţă de SA „Moldasig", reieşind din următoarele considerente.

Reprezentantul pârâtei – avocatul Viorel Cucu a subliniat că, la 29 octombrie 2024, SA „Moldasig" a achitat în beneficiul reclamantului ***** suma despăgubirii de asigurare în mărime de 16 844,02 lei.

Astfel, reprezentantul pârâtei SA „Moldasig"a arătat că, reclamantul ***** a solicitat încasarea, în mod solidar, de la ***** şi SA „Moldasig" a diferenţei despăgubirii de asigurare în mărime de 44 798,19 lei, după cum urmează: 61 642,21 lei – 16 844,02 lei = 44 798,19 lei.

A enunţat că, examinând cerinţele reclamantului în raport cu SA „Moldasig”, consideră cerinţele neprobate, neîntemeiate şi pasibile de respins, reieşind din următoarele considerente.

În acest context, reprezentantul pârâtei a menţionat că, repararea prejudiciului material de către o companie de asigurări are loc în strictă conformitate cu prevederile legale, la caz - Legea nr. 414-XVI din 22.12.2016 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule şi/sau Legea nr. 106 din 21.04.2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicule.

Făcând trimitere la art. 22 alin. (8) şi (9) din Legea nr. 414/2016, avocatul a indicat că, SA „Moldasig” nu a fost atrasă în procesul penal în calitate de parte civilmente responsabilă şi nici Legea nr. 414/2016 nu pune în sarcina companiei de asigurări aceste cheltuieli.

În acelaşi timp, reprezentantul pârâtei consideră că, reclamantul urma să solicite încasarea cheltuielilor de judecată în cadrul procesului penal.

Dat fiind cele expuse, cerinţa de încasare a prejudiciului material în sumă de 5.000,00 lei pentru asistenţă juridică în cadrul cauzei penale sunt neîntemeiate şi pasibile de a fi respins integral.

Cu privire la salariul restant în mărime de 40.500,00 lei, reprezentantul pârâtei a reţinut argumentele expuse de instanţa penală în sentinţa de învinuire a lui ***** din 24.06.2022.

În continuare, reprezentantul pârâtei a menţionat că, reclamantul a depus la SA „Moldasig” cerere de acordare a despăgubirii de asigurare, însă nu a prezentat: - Certificatul privind salariul net (după reţinerea impozitului pe venit, contribuţiilor individuale de asigurări sociale şi primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală) al lui Ganea Nicolai pentru ultimele 12 luni până la accident; şi - Certificatul privind indemnizaţia primită din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării şi a concediului medical.

Acordarea despăgubirii de asigurare pentru salariul pierdut pentru perioada absenţei forţate de la lucru are loc conform prevederilor art. 25 al Legii nr. 414-XVI din 22.12.20006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Ţinând cont de faptul că, reclamantul nu a prezentat actele prevăzute de lege, SA „Moldasig” a fost în imposibilitate de a stabili mărimea venitului net ratat de reclamant, iar pentru achitarea despăgubirii de asigurare SA „Moldasig” s-a condus de prevederile Legii nr. 106/2022 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto pentru pagube produse de autovehicul, în vigoare la data efectuării plăţii.

Totodată, avocatul Viorel Cucu a făcut trimitere la art. 26 din Legea nr. 106/2022, concluzionând că, salariul pentru perioada absenţei forţate de la muncă a fost apreciat reieşind din coşul minim de consum (minimul de existenţă) care la data accidentului rutier a constituit 2.235,60 lei/lună, precum rezultă: 2.235,60 lei/lună x 6 luni = 13.413,60 lei.

Cu privire la prejudiciul material solicitat în mărime de 3.960,00 lei pentru avarierea bicicletei personale, avocatul Viorel Cucu consideră această cerinţă parţial întemeiată în mărime de 2.480,42 lei, conform raportului de evaluare a daunei nr. 211790 din 04.08.2021 întocmit de evaluator independent SRL „Serversor Auto”. La caz, reclamantul nu a prezentat nicio probă care să ateste care este costul reparaţiei bicicletei avariate, suma solicitată fiind valoarea contractului de credit împreună cu dobânda calculată pentru achiziţionarea bicicletei.

În acelaşi timp, evaluator independent S.R.L. „Serversor Auto” a apreciat prejudiciul material conform art. 23 al Legii nr. 414-XVI din 22.12.20006.

Astfel, suma prejudiciului material real cauzat bicicletei avariate în condiţiile art. 23 alin. 1 lit. b) al Legii nr. 414-XVI din 22.12.20006 constituie 2.480,42 lei.

Cu privire la prejudiciul material în mărime de 1.050,00 lei solicitat pentru avarierea telefonului mobil, reprezentantul pârâtei consideră această cerinţă parţial întemeiată în mărime de 950,00 lei conform devizului de cheltuieli efectuat de SA „Moldasig" în baza documentelor prezentate de reclamant.

Cu privire la prejudiciul material solicitat în mărime de 11.132,21 lei pentru tratament, reprezentantul pârâtei a evidenţia că, potrivit art. 25 alin 2 lit. d) al Legii nr. 414-XVI din 22.12.20006, despăgubirea de asigurare va include: d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident, inclusiv cheltuielile de transport al persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, de recuperare, de protezare, de alimentaţie specială, conform prescripţiilor medicale, probate cu documente justificative, care nu sunt suportate din fondurile de asigurări medicale obligatorii, conform actelor normative în vigoare. Cheltuielile menţionate se stabilesc pe baza preţurilor practicate de instituţiile din Republica Moldova, conform documentelor eliberate de acestea sau, în cazurile când nici o instituţie din Republica Moldova nu practică serviciile menţionate, conform documentelor justificative eliberate de instituţiile din străinătate.

La caz, reclamantul nu a prezentat SA „Moldasig" extrase medicale cu diagnosticul stabilit şi prescripţiile medicale de tratament, pe perioada spitalizării şi a concediului medical.

Conform Actului de constatare a cheltuielilor medicale suportate în urma accidentului rutier nr. 12 (D/RCA/21-331) din 8 octombrie 2024 – referitor la bonurile prezentate pentru examinare nu este posibil de expus, deoarece lipsesc extrasele medicale cu indicaţiile medicilor, care servesc ca criteriu de bază pentru calcularea despăgubirii de asigurare. În egală măsură, cecurile prezentate pe medicamentele procurate, nu definesc în proporţie de 80% standardelor medicale, pentru tratamentul traumatismelor primite.

Astfel, la moment SA „Moldasig" este în imposibilitate să se expună asupra cerinţelor reclamantului de încasare a cheltuielilor de tratament.

În acelaşi timp, avocatul Viorel Cucu a menţionat că, o bună parte din bonurile fiscale anexate la cerere de chemare în judecată sunt ilizibile, motiv pentru care SA „Moldasig" în general este în imposibilitate să le dea apreciere.

Cu privire la cheltuielile de asistenţă juridică consideră că, acestea urmează a fi admise în măsură în care au fost necesare, reale şi rezonabile şi proporţional cerinţelor admise de instanţă.

Mai mult, avocatul Viorel Cucu a menţionat că, sumele recunoscute de SA „Moldasig" în mărime de totală de 16.844,02 lei au fost deja achitate în beneficiul reclamantului. După cum rezultă: 13.413,60 lei + 2.480,42 lei + 950,00 lei = 16.844,02 lei.

Reieşind din considerentele expuse *supra*, reprezentantul pârâtei consideră cerinţele de încasare solidară din contul SA „Moldasig" a sumelor solicitate de reclamant cu titlu de diferenţă neachitată a despăgubirii de asigurare ca fiind neprobate şi nefondate şi pasibile a fi respinse integral.

Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa de judecată.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul reclamantului ***** – avocatul stagiar Dumitru Ouş* a susţinut pe deplin acţiunea şi a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat, în baza temeiurilor de fapt şi de drept indicate în acţiune şi pledoariile anexate la dosar.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul pârâtului ***** – avocatul Oleg Lozan* nu a recunoscut acţiunea formulată de reclamantul *****, pledând pentru respingerea acesteia.

În şedinţa de judecată, *reprezentantul pârâtei SA „Moldasig"– avocatul Viorel Cucu* a pledat pentru respingerea acţiuni formulate de reclamantul *****, în baza temeiurilor de fapt şi de drept indicate în referinţă.

Aprecierea instanţei de judecată.

Audiind participanţii la proces asupra acţiunii înaintate, studiind materialele dosarului şi înscrisurile probatorii administrate, verificând argumentele expuse de partea reclamantă şi obiecţiile reprezentanţilor pârâţilor, instanţa de judecată constată că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul *****, este parţial întemeiată, urmând a fi admisă în parte, din următoarele considerente.

Din sensul art. 5 din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.*

Potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În şedinţa de judecată, instanţa de judecată a constatat că, la 12 iunie 2020, aproximativ la ora 16:06 min., ***** conducând automobilul de model „Dacia Logan" cu numerele de înmatriculare *****, se deplasa pe strada Durleşti, din direcţia străzii Drumul Vilelor, localitatea Dumbrava în direcţia străzii Alba Iulia, municipiul Chişinău. În timpul deplasării, ajungând în nemijlocita apropiere de intersecţia cu şoseaua Balcani, municipiul Chişinău, având intenţia de a traversa intersecţia şi a continua deplasarea pe şoseaua Balcani în direcţia strada Alba Iulia, municipiul Chişinău, nu a manifestat prudenţă sporită la trafic, nu a adaptat viteza de deplasare şi nu a ţinut cont de totalitatea factorilor ce caracterizează condiţiile rutiere, intensitatea şi nivelul de organizare a traficului rutier, de care trebuie să ţină cont fiecare conducător la determinarea vitezei şi modalităţii de conducere a vehiculului, prin ce a încălcat prevederile pct.45 alin.(1) şi (2) al Regulamentului circulaţiei rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care stipulează că, *„Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să revadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. In cazul în care în limita vizibilităţii apar obstacole care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să*

oprească, pentru a nu pune în pericol siguranţa traficului”, şi efectuând manevra de virare la stânga pe şoseaua Balcani municipiul Chişinău, pe care acesta urma să o traverseze, nu a cedat trecerea biciclistului care se afla angajat în traversarea carosabilului şoseaua Balcani, regulamentar la culoarea verde a semaforului pentru pietoni, încălcind prevederilor pct.56 alin.(3) al Regulamentului circulaţiei rutiere, care prevede că, *„În cazul virării la dreapta sau la stânga, conducătorul de vehicul trebuie să cedeze trecerea bicicliştilor şi conducătorilor de ciclomotoare care traversează acest carosabil pe pista pentru biciclişti, precum şi pietonilor care traversează carosabilul drumului, pe care acesta urmează să vireze* şi ca urmare cu partea din faţă stingă a automobilului comis tamponarea biciclistului Ganea Nicolai, care s-a angajat în traversarea părţii carosabile de la stânga la dreapta relativ deplasării mijlocului de transport, pe trecerea dirijată pentru pietoni semnalizată prin indicatoarele rutiere 5.50.1, 5.50.2 şi marcajul rutier 1.14.1 al Regulamentului Circulaţiei Rutiere.

În rezultatul acestui accident în traficul rutier, Ganea Nicolai i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D1155 din 28 iulie 2020, fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte cu deplasare Gustilio Anderson tip II, plăgi multiple contuze la nivelul gambei; excoriaţii multiple la nivelul membrelor inferioare şi capului, prezintă pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămate corporală gravă.

Prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, pârâtul ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin. (3) lit. a) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 4 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip deschis cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui ***** a fost suspendă condiţionat pe un termen de probaţiune de 3 ani, dacă în perioada de probaţiune inculpatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Acţiunea civilă înaintată de *****, s-a admis în principiu, urmând ca asupra temeiniciei acesteia şi cuantumului despăgubirilor solicitate să hotărască instanţa în ordinea procedurii civile. *(f.d. 47-55)*

Prin decizia Curţii de Apel Chișinău din 14 noiembrie 2023, s-a respins ca nefondat apelul declarat de inculpatul ***** împotriva sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022 adoptată în cauza penală de învinuire a lui *****, cu menţinerea fără modificări a hotărârii contestate.

Potrivit poliţei de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă nr. RCAI-005394890 din 13 noiembrie 2019, se atestă că, autovehiculul de model Dacia Logan, cu n/î *****, este asigurat în baza contractului nr. RCAI-005394890 încheiat între SA „Moldasig” şi SRL „Net Grup” pentru perioada 13.11.2019 – 12.11.2020. *(f.d. 12)*

La 3 august 2021, de către SA „Moldasig” a fost întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331. Potrivit pct. 5 lit. b) din procesul-verbal, păgubitul a solicitat plata despăgubirii de asigurare, în baza evaluării de către expertul independent SRL „Serversor Auto”. *(f.d. 13)*

Prin raportul de evaluare a costului reparaţiei autovehiculului avariat nr. 211790 din 4 august 2021, întocmit de SRL „Serversor Auto”, fiind prezentat spre examinare procesul-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331, obiectul examinării: bicicleta de model Crosser Shock 26, s-a estimat valoarea daunei la suma de 4 810,50 lei. *(f.d. 14-15)*

Prin raportul de evaluare a autovehiculului avariat în cazul daunei totale nr. 211790 din 4 august 2021, întocmit de SRL „Serversor Auto”, fiind prezentat spre examinare procesul-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331, obiectul examinării: bicicleta de model Crosser Shock 26, s-a estimat cuantumul despăgubirii de asigurare cu daună totală, la suma de 2 480,42 lei. *(f.d. 16-18)*

Conform devizului costului reparaţiei utilajelor şi bunurilor avariate nr. D/RCA/21-331 din 1 aprilie 2021 a SA „Moldasig”, întocmit în baza Actului de îndeplinire a lucrărilor nr. 0000000010870 din 8 noiembrie 2020 prezentat de *****, s-a stabilit pentru schimbarea ecranului telefonului mobil marca XIAOMI RedMi Note 8 suma despăgubirii de asigurare în mărime de 950,00 lei. *(f.d. 20)*

Totodată, potrivit actelor anexate de reprezentantul pârâtei SA „Moldasig” – avocatul Viorel Cucu, compania de asigurări, prin scrisoarea nr. 814 din 25 februarie 2021, a răspuns la cererea lui ***** din 9 februarie 2021 prin care s-a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare, şi anume: costul tratamentului consecinţelor traumatismelor primite în accident şi a salariului ratat. Prin răspuns, compania de asigurări a solicitat, pentru examinarea cererii, prezentarea următoarelor documente: certificatul privind salariul pentru ultimele 12 luni până la accident, după reţinerea impozitelor obligatorii, şi pentru perioada de incapacitate temporară de muncă, după accident; şi extrasele medicale cu indicaţiile medicilor în baza cărora au fost procurate medicamentele, conform bonurilor de plată prezentate. *(f.d. 78)*

Potrivit menţiunilor din avizul de recepţie, confirmate prin semnătura aplicată, scrisoarea expediată de compania de asigurări a fost recepţionată de către ***** la data de 2 martie 2021. *(f.d. 79)*

Ulterior, prin scrisoarea nr. 3191 din 19 august 2021, compania de asigurări s-a adresat repetat către *****, solicitând prezentarea documentelor privind veniturile salariale şi a extraselor medicale. *(f.d. 76)*

Conform adeverinţei poştale la plicul expediat în adresa lui *****, scrisoarea a fost returnată SA „Moldasig” cu menţiunea „nereclamat”. *(f.d. 77)*

Instanţa reţine că, prin Actul de constatare a cheltuielilor medicale suportate în urma accidentului rutier nr. 12 (D/RCA/21-331) din 8 octombrie 2024, întocmit de către inspectorul de evaluare a daunelor – Victor Ungureanu s-au stabilit următoarele: în urma accidentului rutier din 12 iunie 2020, ***** a primit vătămări corporale, diagnosticul: Politraumatism. Fractura humerusului stâng. Fractura tibiei. Referitor la bonurile prezentate: Documentele justificative (bonuri, cecuri) pentru tratamente şi medicamente nu au putut fi validate în proporţie de 80%, din cauza lipsei extraselor medicale care să confirme necesitatea acestora conform standardelor.

Despăgubirea stabilită: Asigurătorul a calculat pentru perioada aflată în concediu medical în mărime de 13.413,6 MDL, corespunzător perioadei de 6 luni de concediu medical (2.235,6 x 6 luni). *(f.d. 80)*

Instanţa de judecată a mai constatat că, la 7 octombrie 2024, SA „Moldasig” a întocmit Actul de despăgubire la dosarul de daună D/RCA/21-331 din 10 februarie 2021.

Din conţinutul actului rezultă că, în urma examinării documentelor dosarului de daună, comisia SA „Moldasig” a considerat accidentul din 12 iunie 2020 drept caz de asigurare şi a decis achitarea către ***** suma despăgubirii de asigurare în mărime de 16 844,02 lei. *(f.d. 72)*

Potrivit ordinului nr. D/RCA/21-331 din 7 octombrie 2024 al Directorului general SA „Moldasig”, în baza Actului de despăgubire a dosarului de daună D/RCA/21-331 din 10 februarie

2021, şi a Contractului de asigurarea de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule nr. RCAI5394890 din 13 noiembrie 2019, s-a ordonat achitarea lui ***** suma despăgubirii de asigurare în mărime de 16 844,02 lei. *(f.d. 74)*

Astfel, conform ordinului de plată nr. 2400047438 din 29 octombrie 2024, se atestă că, SA „Moldasig", în temeiul Actului D/RCA/21-331 şi a ordinului din 7 octombrie 2024, a transferat către ***** suma de 16 844,02 lei, cu titlu de despăgubire de asigurare. *(f.d. 73)*

Astfel, reclamantul ***** nefiind de acord cu mărimea despăgubirii de asigurare, la 2 iulie 2022, a expediat în adresa pârâţilor – ***** şi SA „Moldasig", o cerere prealabilă, prin care a solicitat în termen de 7 zile de la recepţionare cererii, repararea prejudiciului material cauzat prin infracţiune, în sumă de 61 642,21 lei, să fie reparat solidar din contul lui ***** şi SA „Moldasig", repararea prejudiciului moral cauzat prin infracţiune, în sumă de 100 000 lei, din contul lui *****.

În esenţă, cererea prealabilă fiind o ultimă încercare de soluţionare amiabilă, avertizând că, în cazul ignorării sau satisfacerii parţiale a somaţiei, dosarul va fi trimis în instanţa de judecată. *(f.d. 9-11)*

Deci, instanţa conchide că, în urma caracterului pasiv al pârâţilor la satisfacerea cererii prealabile, ***** a promovat în instanţă o acţiune cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin infracţiune, în esenţă solicitând încasarea, în mod solidar, din contul lui ***** şi SA „Moldasig" a sumei de 44 798,19 lei cu titlu de prejudiciu material, încasarea de la ***** a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral şi biologic, încasarea în mod solidar din contul lui ***** şi SA „Moldasig" a sumei de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistenţa juridică în prezenta cauză, precum şi alte cheltuieli de judecată.

Cererea de chemare în judecată promovată în justiţie de ***** a fost motivată pe prevederile legale care reglementează răspunderea delictuală, dar şi în baza Legii nr. 414/2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

În conformitate cu art. 15 alin. (1) şi (2) din Codul civil, *apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară. Modul de soluţionare a litigiului dintre părţi până la adresare în instanţă de judecată poate fi prevăzut prin lege sau contract.*

Conform art. 16 alin. (1), lit. g) din Codul civil, *apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial.*

Potrivit art. 19 alin. (1) şi (3) din Codul civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege, poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferinţele fizice şi psihice, precum şi diminuarea calităţii vieţii. În cazul vătămării sănătăţii, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman (prejudiciu biologic).*

Conform dispoziţiilor art. 1998 alin. (1) din Codul civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune*

Astfel, legislatorul statuează, că răspunderea delictuală civilă survine în rezultatul încălcării unei obligaţii legale cu caracter general, care revine tuturor de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite. Răspunderea delictuală se naşte prin încălcarea unor drepturi absolute ale persoanei vătămate.

Pentru apariţia răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic, este obligatorie existenţa unui delict, care include în sine elementele obligatorii: - prejudiciul, - fapta ilicită, - raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi - vinovăţia.

Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii.

*Cu referire la cerinţa privind încasarea în mod solidar din contul lui ***** şi SA „Moldasig" a sumei de 44 798,19 lei cu titlu de prejudiciu material, instanţa reţine următoarele.*

Cu titlu preliminar, instanţa reţine că, prezentul litigiu îşi are originea din divergenţa dintre părţi referitoare la cuantumul despăgubirii de asigurare datorate în baza Legii nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Astfel, reclamantul solicită încasarea diferenţei despăgubirii de asigurare, invocând un prejudiciu material pretins în mărime de 61 642,21 lei, precum şi a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral şi biologic.

La rândul său, pârâta SA „Moldasig" susţine că, despăgubirea de asigurare a fost stabilită şi achitată în cuantum de 16 844,02 lei, în baza evaluărilor efectuate conform actelor şi documentelor prezentate, contestând restul pretenţiilor ca fiind neprobate şi neîntemeiate.

În acest context, conform art. 1872 alin. (1) din Codul civil, *în cazul asigurării de răspundere civilă, asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde în temeiul legii faţă de terţe persoane păgubite şi pentru costurile de apărare suportate conform art. 1863.*

Analizând art. 1880 alin. (5) şi (6) din Codul civil, rezultă că *asigurătorul plăteşte despăgubirea direct terţului păgubi în măsura în care acesta nu a fost despăgubit de către asigurat. În cazul în care asiguratul dovedeşti că a despăgubit terţul păgubit, despăgubirea se plăteşte asiguratului.*

Totodată, din sensul art. 2025 alin (1) din Codul civil, *repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situaţiei anterioare (transmiterea unui bun de acelaşi gen şi de aceeaşi calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putinţă ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părţilor sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărîre judecătorească.*

Conform art. 3 din Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule ***(în vigoare la data comiterii accidentului – 12.06.2020)***, *obiect al asigurării obligatorii de răspundere civilă auto îl constituie răspunderea civilă a proprietarului şi/sau utilizatorului de autovehicul pentru orice pagubă sau vătămare corporală produsă prin accident de autovehicul în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.*

În conformitate cu art. 4 alin. (1) din aceiaşi lege, *persoanele fizice şi persoanele juridice care au în proprietate sau utilizare autovehicule supuse înmatriculării pe teritoriul Republicii Moldova sînt obligate să se asigure pentru cazuri de răspundere civilă auto ca urmare a prejudiciilor cauzate prin accident de autovehicul produs în limitele teritoriale de acoperire ale asigurării.*

Din sensul art. 7 alin. (1) din legea menţionată, *în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, cazul asigurat este accidentul produs de un autovehicul, al cărui proprietar sau utilizator a îndeplinit obligaţia de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto, cu cauzarea de prejudicii:*

a) atât în timpul deplasării, cât şi în timpul staţionării autovehiculului;

b) în urma desprinderii accidentale, în timpul deplasării autovehiculului, a remorcilor, semiremorcilor sau ataşelor;

c) produse de dispozitivele sau instalaţiile cu care a fost echipat autovehiculul;

d) ca urmare a scurgerii, risipirii sau căderii accidentale a substanţelor, materialelor sau obiectelor transportate;

e) la urcarea în autovehicul şi la coborârea din el.

Potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 414/2005, *asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto se realizează nemijlocit prin încheierea de contract de asigurare între proprietarul sau utilizatorul de autovehicul şi asigurătorul licenţiat pentru asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto care se perfectează pe suport de hîrtie şi/sau prin mijloace tehnice electronice în regim on-line, conform procedurii stabilite prin actele normative ale autorităţii de supraveghere.*

Conform art. 15 din Legea nr. 414 din 22.12.2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, *(1) Asigurătorul acordă despăgubiri dacă prejudiciile s-au produs din culpa asiguratului sau a utilizatorului de autovehicul, precum şi în cazul în care, la data accidentului: a) utilizatorul nu este inclus în contractul de asigurare încheiat între proprietar sau utilizator şi asigurător; b) utilizatorul sau asiguratul nu posedă permis de conducere de categoria respectivă; c) utilizatorul sau asiguratul nu a respectat obligaţiile tehnice legale cu privire la starea şi siguranţa autovehiculului. (2) În caz de vătămare corporală sau deces, despăgubirile de asigurare se acordă atât pentru persoanele aflate în afara autovehiculului care a produs accidentul, cât şi pentru persoanele aflate în acel autovehicul, cu excepţia utilizatorului său.*

Prin prisma art. 19 din Legea nr. 414/2006, *(1) După ce a luat cunoştinţă de producerea accidentului, asigurătorul este obligat: a) să deschidă dosar de daune; a[1]) să examineze formularul „Constatare amiabilă de accident", completat în modul prevăzut la art. 18[1] şi depus de persoana păgubită, anexat la cererea de despăgubire, precum şi să elibereze neîntîrziat dovada cu privire la recepţionarea şi înregistrarea cererii de despăgubire; b) să solicite organelor şi instituţiilor competente (poliţia, unităţile de pompieri, procuratura sau instituţiile medicale) informaţii despre accident şi consecinţele lui, stipulate la art.21 alin.(3) lit.a) dacă asiguratul sau persoana păgubită nu a prezentat asigurătorului astfel de informaţii certificate în modul corespunzător (cu excepţia accidentelor documentate cu respectarea procedurii de constatare amiabilă); c) să examineze bunurile avariate şi să încheie, în termen de 5 zile lucrătoare din data primirii cererii persoanei păgubite privind despăgubirea de asigurare, un proces-verbal de constatare a pagubelor; d) să închidă dosarul de daune privind pagubele materiale în cel mult 15 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document necesar finalizării dosarului; e) să închidă dosarul de daune privind vătămările corporale sau decesul în cel mult 10 zile calendaristice din data depunerii de către păgubit a ultimului document de confirmare a pagubelor; f) să achite despăgubirea de asigurare în termenele stabilite prin prezenta lege. (2) Asigurătorul este obligat să soluţioneze cererea şi să achite despăgubirea de asigurare în cel mult 3 luni din data depunerii cererii de despăgubire.*

Potrivit art. 20 din aceiaşi lege, *(1) Drepturile persoanei păgubite prin accident produs pe teritoriul Republicii Moldova de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea asiguratului se exercită faţă de asigurătorul de răspundere civilă auto direct, la sediul acestuia, sau prin reprezentantul de despăgubiri, în limitele răspunderii asigurătorului prevăzute în prezenta lege. (3) Persoana păgubită poate să adreseze cerere de despăgubire direct asigurătorului de răspundere civilă auto sau reprezentantului de despăgubiri desemnat de acesta, indiferent de faptul că asiguratul a executat sau nu obligaţia de înştiinţare prevăzută la art.18 alin.(1) lit.c). (4) Asigurătorul nu este în drept să refuze examinarea şi soluţionarea cererii de despăgubire depuse în condiţiile alin.(3). (6) Persoana păgubită sau reprezentantul ei legal este obligat să asigure, în termenul specificat la art.19 alin.(1) lit.c), accesul asigurătorului sau al reprezentantului de despăgubiri al acestuia la bunurile avariate prin accident de autovehicul, astfel încît asigurătorul să dispună de posibilitatea de a constata întinderea reală a pagubelor. (7) Dacă persoana păgubită sau reprezentantul ei legal nu a respectat obligaţia prevăzută la alin.(6) şi a făcut astfel imposibilă întocmirea dosarului de daune şi/sau constatarea de către asigurător a întinderii pagubelor, acesta din urmă este absolvit de obligaţia de a plăti despăgubirea de asigurare.*

În temeiul art. 22 din aceiaşi lege, *(1) Despăgubirile se stabilesc în baza unui acord scris între persoana păgubită sau reprezentantul ei legal şi asigurător ori, în cazul în care nu s-a ajuns la nici o înţelegere, prin hotărîre judecătorească definitivă şi irevocabilă. (2) În cazul stabilirii despăgubirii prin hotărâre judecătorească, drepturile persoanei păgubite prin accident produs de autovehicul aflat în proprietatea sau utilizarea unei persoane asigurate în Republica Moldova se exercită faţă de asigurătorul de răspundere civilă auto, în limitele obligaţiei lui stabilite prin prezenta lege, cu citarea obligatorie, în calitate de intervenienţi accesorii, a persoanei/persoanelor răspunzătoare de producerea accidentului. (6) În cazul în care accidentul de autovehicul face obiectul unui proces penal, despăgubirile pot fi stabilite în baza unui acord între persoana păgubită şi asigurător dacă: a) potrivit legii, acţiunea penală poate înceta prin împăcarea părţilor; b) deşi hotărârea instanţei de judecată a rămas definitivă şi irevocabilă, stabilirea despăgubirilor urmează a se face ulterior în acţiune civilă; c) deşi acţiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părţilor, este posibilă stabilirea despăgubirii în baza acordului dintre persoana păgubită şi asigurător. (7) În cazul avarierii sau distrugerii de bunuri, despăgubirea se stabileşte în conformitate cu legislaţia în vigoare privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, ţinîndu-se cont de pretenţiile formulate de persoana păgubită, fără a se depăşi diferenţa dintre valoarea acestor bunuri din momentul producerii accidentului şi valoarea rămasă şi limita maximă a despăgubirilor de asigurare prevăzută de prezenta lege.*

În acelaşi sens, potrivit art. 25 din legea citată, *(1) În cazul vătămării corporale, despăgubirea de asigurare se stabileşte prin acordul scris dintre persoana păgubită şi asigurător. (2) În cazul prevăzut la alin.(1), despăgubirea de asigurare va include: a) diferenţa dintre veniturile nete ale persoanei vătămate şi indemnizaţia primită din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării şi a concediului medical - pentru persoanele salariate; b) venitul mediu lunar net realizat din activităţi desfăşurate la ultimul loc de lucru de persoana vătămată, probat cu documente justificative - pentru persoanele care nu au calitatea de salariat; c) o indemnizaţie nu mai mică decît coşul minim de consum - pentru persoanele păgubite aflate la data producerii accidentului de autovehicul în ultimul an de studii sau de calificare, fără menţinerea salariului; d)*

eventualele cheltuieli prilejuite de accident, inclusiv cheltuielile de transport al persoanei accidentate, de tratament, de spitalizare, de recuperare, de protezare, de alimentaţie specială, conform prescripţiilor medicale, probate cu documente justificative, care nu sînt suportate din fondurile de asigurări medicale obligatorii, conform actelor normative în vigoare. Cheltuielile menţionate se stabilesc pe baza preţurilor practicate de instituţiile din Republica Moldova, conform documentelor eliberate de acestea sau, în cazurile cînd nicio instituţie din Republica Moldova nu practică serviciile menţionate, conform documentelor justificative eliberate de instituţiile din străinătate; e) cheltuielile real suportate cu îngrijitori pe perioada incapacităţii temporare de muncă, dacă prin certificat medical se recomandă acest lucru, dar nu mai puţin decât coşul minim de consum.

Analizând normele legale incidente, în coraport cu circumstanţele de fapt reţinute în cauză, instanţa de judecată constată că, *cerinţa privind încasarea în mod solidar din contul lui ***** şi SA „Moldasig" a sumei de 44 798,19 lei cu titlu de prejudiciu material* este întemeiată în parte, motiv pentru care urmează a fi admisă parţial.

Prin urmare, în condiţiile în care de către reclamantul ***** a fost făcută dovada comiterii de către pârâtul ***** a unei fapte ilicite, fapt ce rezultă din sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, care are putere de lucru judecat *(f.d. 47-55)*, circumstanţe de fapt şi de drept permit constatarea încălcării dreptului reclamantului *****.

Aşadar, având în vedere că, prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022 a fost stabilită vinovăţia pârâtului ***** în producerea accidentului rutier, precum şi ţinând cont de prevederile legale incidente în materia răspunderii civile delictuale şi a asigurării obligatorii RCA, instanţa reţine că, acesta poartă răspundere pentru prejudiciul cauzat reclamantului *****, iar în limitele şi condiţiile prevăzute de lege, şi pârâta SA „Moldasig" este ţinută să acopere prejudiciul material dovedit, motiv pentru care reclamantul este îndreptăţit la repararea acestuia în măsura în care pretenţiile sunt probate şi întemeiate.

La caz, instanţa atestă că, automobilul de model Dacia Logan, cu n/î *****, condus de persoana vinovată de producerea accidentului era asigurat pentru răspundere civilă auto internă (poliţa de asigurare nr. RCAI-005394890 din 13 noiembrie 2019), asigurat în baza contractului nr. RCAI-005394890 încheiat între SA „Moldasig" şi SRL „Net Grup" pentru perioada 13.11.2019 – 12.11.20, care acoperea data producerii accidentului rutier. *(f.d. 12)*

În aceste circumstanţe, instanţa apreciază că, sunt întrunite condiţiile prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 414 din 22.12.2006 privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule, accidentul produs reprezintă un caz asigurat în cadrul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, care generează obligaţia asigurătorului de a acorda despăgubiri pentru prejudiciile cauzate terţilor.

Deci, instanţa remarcă că, obligaţia asigurătorului de a acorda despăgubiri nu este condiţionată de existenţa relaţiei contractuale directe cu persoana păgubită, dar îşi găseşte fundamentul în raportul juridic de asigurare încheiat cu persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului.

În ceea ce priveşte cerinţa privind încasarea prejudiciului material, din materialele dosarului rezultă că, reclamantul ***** a beneficiat de despăgubirea de asigurare achitată de către pârâta SA

„Moldasig”, în baza procedurilor de constatare şi evaluare a daunelor, la care acesta a fost prezent şi a participat.

Astfel, instanţa reţine că, potrivit procesului-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331 din 3 august 2021, precum şi raportului de evaluare a autovehiculului avariat în cazul daunei totale nr. 211790 din 4 august 2021, întocmit de SRL „Serversor Auto”, a fost examinat prejudiciul cauzat bicicletei de model Crosser Shock 26, fiind întocmit procesul-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331, în baza căruia cuantumul despăgubirii de asigurare pentru daună totală a fost stabilit în mărime de 2 480,42 lei *(f.d. 16-18).*

De asemenea, instanţa constată că, potrivit devizului costului reparaţiei utilajelor şi bunurilor avariate nr. D/RCA/21-331 din 1 aprilie 2021 al SA „Moldasig”, întocmit în baza Actului de îndeplinire a lucrărilor nr. 0000000010870 din 8 noiembrie 2020, prezentat de reclamant, pentru repararea telefonului mobil marca XIAOMI RedMi Note 8, a fost stabilită suma despăgubirii de asigurare în mărime de 950,00 lei *(f.d. 20).*

Totodată, instanţa reţine că, pârâta SA „Moldasig” a procedat la calcularea şi achitarea despăgubirii de asigurare în conformitate cu actele normative aplicabile şi în baza documentelor prezentate de reclamant, suma totală achitată constituind 16 844,02 lei, fapt necontestat de părţi.

La caz, instanţa examinând îndeplinirea obligaţiilor legale de către asigurător, reţine că pârâta a respectat prevederile art. 19 din Legea nr. 414 din 22.12.2006, a deschis dosarul de daune D/RCA/21-331 din 10 februarie 2021 şi a efectuat constatarea pagubelor prin procesul-verbal de constatare a daunelor D/RCA/21-331 din 3 august 2021.

În aceste condiţii, instanţa constată că, o parte din prejudiciul material invocat de reclamant a fost deja reparat prin mecanismul asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, în limitele şi condiţiile prevăzute de lege, iar celelalte pretenţii privind diferenţa solicitată nu sunt susţinute prin probe suficiente şi concludente care să justifice încasarea acestora în cuantumul pretins.

Referitor la pretenţia reclamantului ce ţine de venitul salarial ratat ca urmare a incapacităţii temporare de muncă pentru perioada 12 iunie 2020 – 6 ianuarie 2021, estimat la suma de 40 500 MDL, şi justificat prin certificate de concediu medical, instanţa atestă următoarele.

Examinând înscrisul anexat de reprezentantul reclamantului - extrasul din contul curent al persoanei asigurate emis de Casa Naţională de Asigurări Sociale pentru perioada 01.06.2020 – 31.01.2021, instanţa de judecată constată că, acesta confirmă statutul reclamantului ***** de persoană asigurată, precum şi existenţa unor raporturi de muncă cu agentul economic SRL „MC Pharmaceuticals” în luna iunie 2020.

Totodată, din conţinutul înscrisului rezultă că, ulterior producerii accidentului rutier, reclamantul a beneficiat de concediu medical, fiind indicată indisponibilizarea temporară de muncă şi lipsa unor venituri salariale constante pentru perioada ulterioară, aspect ce denotă o întrerupere a activităţii de muncă.

Cu toate acestea, instanţa reţine că, înscrisul respectiv reflectă doar date generale privind contribuţiile şi perioadele de asigurare, fără a conţine informaţii certe şi detaliate privind mărimea salariului net realizat sau pierdut de reclamant, nefiind astfel suficient, prin sine însuşi, pentru a stabili cuantumul exact al veniturilor pretins ratate.

În acelaşi context, instanţa de judecată va aprecia critic şi bonurile fiscale anexate de reclamant în susţinerea cheltuielilor pretins suportate pentru tratament. *(f.d. 29-33)*

Examinând aceste înscrisuri prin prisma prevederilor art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa constată că, acestea nu întrunesc cerinţele de pertinenţă ale probelor, întrucât din conţinutul lor nu rezultă legătura directă cu prejudiciul invocat.

Astfel, bonurile fiscale prezentate, datate din anul 2022, reflectă în principal cheltuieli curente, precum achiziţionarea de produse alimentare, combustibil sau servicii de spălătorie auto, fără a indica procurarea de medicamente, dispozitive medicale ori alte produse necesare tratamentului afecţiunilor suferite în urma accidentului rutier.

Mai mult, aceste înscrisuri nu sunt susţinute de prescripţii medicale sau alte documente justificative care să permită stabilirea unei legături de cauzalitate între cheltuielile efectuate şi tratamentul reclamantului.

În aceste condiţii, instanţa reţine că, respectivele bonuri fiscale sunt lipsite de relevanţă probatorie sub aspectul dovedirii prejudiciului material pretins şi, pe cale de consecinţă, nu pot fi avute în vedere la determinarea cuantumului total al despăgubirilor solicitate.

În conformitate cu art. 60 alin. (1) pct. 16) din Codul de procedură penală, *partea vătămată dispune de dreptul să-i fie compensate cheltuielile suportate în cauza penală şi să i se repare prejudiciul cauzat în urma acţiunilor nelegitime ale organului de urmărire penală.*

Din conţinutul sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, rezultă că, la 1 iulie 2020, în cadrul cauzei penale nr. 2020890191, prin ordonanţa organului de urmărire penală, ofiţer superior urmărire penală al SUPĂR al SCAUP a DP municipiul Chişinău, comisar principal Denis Matcovschi, ***** a fost recunoscut în calitate e parte vătămată.

Se mai reţine că, în cadrul examinării cauzei penale nr. 1-2326/2020, partea vătămată - ***** a fost reprezentat de către avocatul Lucia Maier.

Deci, în ceea ce priveşte cheltuielile de asistenţă juridică în cadrul respectivei cauze penale, instanţa acestea sunt probate prin bonul de plată seria DAA nr. 41350222 din 2 noiembrie 2024, în sumă de 5 000 lei, încasate în temeiul contractului de asistenţă juridică nr. 24 din 20 iunie 2020, în legătură directă cu apărarea drepturilor reclamantului ca urmare a accidentului rutier produs.

Instanţa menţionează că, cauza penală a fost examinată în şedinţă publică cu participarea părţilor, totodată ţinând cont de complexitatea cauzei, instanţa consideră întemeiată solicitarea reclamantului privind compensarea cheltuielilor suportate în cauza penală sub forma cheltuielilor de asistenţă juridică, şi în temeiul art. 60 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală va admite pretenţia cu privire la încasarea sumei de 20 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică acordată, care reprezintă un cuantum real, necesar şi rezonabil la examinarea cauzei penale la urmărire penală şi în cadrul procesului de judecată.

Având în vedere cele expuse, instanţa ajunge la concluzia că, cerinţa privind încasarea prejudiciului material urmează a fi admisă parţial, doar în partea ce ţine de suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistenţă juridică, iar în rest, pretenţiile reclamantului privind încasarea diferenţei despăgubirii de asigurare urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

*Cu referire la cerinţa privind încasarea din contul lui ***** a sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral şi biologic, instanţa subliniază următoarele.*

Analizând susţinerile reclamantului *****, instanţa reţine că, acesta a subliniat că, prejudiciul moral şi biologic cauzat de către condamnatul ***** în urma săvârşirii accidentului, urmează a fi despăgubit în sumă de 100 000 MDL, fiind manifestat prin stări de anxietate de grad

înalt, prezenţa unei stări de neliniște acută ce persistă în afara stimulului şi neputinţă de a se simţi în siguranţă când se află în societate şi mai ales când merge în preajma altor automobile, condiţionând un nivel înalt al stresului obţinut în urma accidentului.

Reclamantul ***** a indicat că, la data de 29 octombrie 2024, a recepţionat de la pârâta SA „Moldasig” un transfer în sumă de 16 844,02 MDL, dar care nu acoperă prejudiciul moral şi material suportat, solicitând să fie compensat prejudiciu moral şi biologic cu suma de 100 000 MDL.

Astfel, conform art. 20 alin.(1) din Codul civil, *dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvârşită cu vinovăţie sub forma intenţiei sau imprudenţei.*

Potrivit art. 21 din Codul civil, *drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sunt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.*

În temeiul art. 776 din Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (**delict**) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Din sensul art. 58 alin. (1) din Codul de procedură penală, *se consideră victimă orice persoană fizică sau juridică căreia, prin infracţiune, i-au fost aduse daune morale, fizice sau materiale. Victima are un interes în cadrul procesului penal şi este interesată în rezultatele acestuia.*

Din textul art. 2036 din Codul civil, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege.*

Iar, conform art. 2037 din Codul civil, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanţa de judecată în funcţie de caracterul şi gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăţie a autorului prejudiciului, dacă vinovăţia este o condiţie a răspunderii, şi de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacţie echitabilă persoanei vătămate. Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.*

În acest context, instanţa învederează faptul că, componenţa delictului civil include următoarele elemente şi anume: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu, şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale, necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală, cu excepţia cazurilor expres prevăzute de lege când răspunderea delictuală se poate angaja şi în lipsa unor condiţii. Dacă legea

modifică sau restrânge cercul condiţiilor necesare pentru angajarea răspunderii delictuale, suntem în prezenţa unor condiţii speciale.

Nu poate exista răspundere delictuală dacă nu s-a produs un prejudiciu. Prejudiciul constituie consecinţele negative cu caracter patrimonial sau nepatrimonial (moral) ale faptei ilicite, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective. În funcţie de posibilitatea evaluării, deosebim prejudiciu moral şi patrimonial.

Deci, instanţa reiterează că pentru a atrage răspunderea civilă delictuală este necesară întrunirea cumulativă a următoarelor condiţii: existenţa unei fapte ilicite; existenţa unui prejudiciu; legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu; existenţa vinovăţiei autorului faptei.

Caracterul şi gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanţa de judecată, luând în considerare circumstanţele în care a fost cauzat prejudiciul, restrângerea posibilităţilor de viaţă familială şi socială, precum şi statutul social al persoanei vătămate.

La determinarea despăgubirii, instanţa de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obişnuit în împrejurări similare şi, pe de altă parte, ia în cont particularităţile cazului.

Instanţa de judecată examinând materialele cauzei şi raportându-le la prevederile legale incidente, în speţă, sunt întrunite cele patru condiţii de angajare a răspunderii delictuale a lui *****, or, printr-o sentinţă irevocabilă, ***** a fost recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 264 alin.(3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă de 4 ani închisoare cu executare, în penitenciar de tip deschis, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport. Iar, conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită lui Bulmaga Constantin a fost suspendă condiţionat pe un termen de probaţiune de 3 ani, dacă în perioada de probaţiune inculpatul nu va săvârşi o nouă infracţiune şi prin respectarea condiţiilor probaţiunii va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat.

Se atestă că, faptele constatate printr-un act judecătoresc irevocabil, pronunţat sub forma unei sentinţe, sunt obligatorii pentru instanţa de judecată chemată să se pronunţe pe marginea acestui litigiu, or, potrivit art. 123 alin. (3) din Codul de procedură civilă, *sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvârşite de persoana în cauză.*

Mai mult ca atât, prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, acţiunea civilă înaintată de *****, s-a admis în principiu, urmând ca asupra temeiniciei acesteia şi cuantumului despăgubirilor solicitate să hotărască instanţa în ordinea procedurii civile.

Potrivit art. 19 alin. (3) şi art. 2036–2037 din Codul civil, prejudiciul moral reprezintă suferinţele fizice şi psihice sau diminuarea calităţii vieţii, iar acordarea despăgubirilor este condiţionată de existenţa cumulativă a următoarelor elemente: o faptă ilicită, un prejudiciu moral efectiv, legătura de cauzalitate între faptă şi prejudiciu, vinovăţia autorului.

Prin urmare, întrucât s-a stabilit că în urma acţiunilor ilicite săvârşite de *****, reclamantului ***** i-a fost cauzat un prejudiciu moral, rezultă în mod incontestabil că, pârâtului îi revine obligaţia de a repara prejudiciul cauzat.

Aşadar, cum rezultă din conţinutul sentinţei Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, prin raportul de expertiză judiciară nr. 202002D1300 din 21 iulie 2020, la examinarea medico-legală a datelor documentelor medicale prezentate pe numele lui Ganea Nicolai s-a constatat: fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte cu deplasare Gustilio Anderson tip II, plăgi multiple contuze la nivelul gambei excoriaţii multiple la nivelul membrelor inferioare şi capului, care au fost produse prin acţiunea traumatică a unui obiect dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, prezintă pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămate corporală gravă. Ţinând cont de localizarea anatomică şi aspectul morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii libere a corpului din poziţie vertical sau lunecării din poziţie ortostatică, în ansamblu se exclude.

De asemenea, instanţa atestă că, ***** a invocat suportarea unor consecinţe de ordin psihic şi moral în urma accidentului rutier, manifestate prin stări de anxietate de grad înalt, nelinişte acută ce persistă în afara stimulului şi neputinţa de a se simţi în siguranţă când se află în societate, în special în preajma altor automobile, solicitând în acest sens încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral şi biologic.

Astfel, potrivit copiilor certificatelor medicale anexate la dosar, instanţa observă că, în perioada iunie 2020 – decembrie 2020, reclamantul ***** a beneficiat periodic de concediu medical, pentru continuarea tratamentului ca urmare a traumatismelor suferite în accidentul rutier din 12 iunie 2020, împrejurare ce confirmă existenţa unor suferinţe fizice şi, implicit, a unor consecinţe de ordin psihic invocate de acesta în susţinerea cererii privind prejudiciul moral. *(f.d. 21-28)*

Având în vedere considerentele expuse anterior referitoare la întrunirea condiţiilor răspunderii civile delictuale, precum şi la forţa probatorie a sentinţei penale, instanţa de judecată reţine că, pârâtul ***** este obligat să repare prejudiciul moral cauzat reclamantului *****.

Cu toate acestea, instanţa de judecată consideră întemeiată în parte cerinţa privind încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral, urmând a stabili cuantumul despăgubirilor la o sumă mai mică decât cea solicitată de reclamant, exercitând dreptul său de cenzurare a pretenţiilor, prin prisma prevederilor art. 2037 din Codul civil.

În susţinere, instanţa de judecată mai remarcă că, potrivit practicii Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echităţii, care exprimă că, îndemnizaţia trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire şi se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacţie echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

Astfel, referitor la cuantumul prejudiciul moral solicitat în mărime de 100 000 lei, instanţa de judecată consideră că, este unul exagerat şi reprezintă prin sine o sumă nejustificată reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor morale suportate de reclamant, or această sumă este în contradicţie cu principiul compensării echitabile potrivit căruia despăgubirea nu trebuie să constituie venituri nejustificate pentru persoana lezată, nici sume excesive pentru autorul daunei.

În contextul raţionamentelor Curţii referitoare la satisfacţiile echitabile acordate prin prisma Convenţiei, instanţa conchide că, în prezenta cauză suferinţele cauzate reclamantului ***** depăşesc pragul de veritate a satisfacţiei acordate prin simpla constatare a încălcării dreptului apărat, iar drept

urmare, instanţa consideră că, reclamantul ***** este îndreptăţit la o compensaţie bănească de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, aceasta fiind o sumă rezonabilă de evaluare a daunelor compensatoare, echitabilă în raport cu suferinţele cauzate de intimat apelantei.

Se reţine că, deşi conform sentinţei penale fapta se califică ca fiind *o infracţiune gravă săvârşită din imprudenţă* în legătură cu producerea accidentului rutier, care a generat suferinţe fizice şi psihice la momentul producerii acestuia, probele administrate de către reclamant nu au demonstrat întinderea şi persistenţa suferinţelor morale invocate ulterior.

În acest fel, ansamblul de probe, confirmă indubitabil legătura cauzală dintre încălcarea regulilor de circulaţie rutieră de către ***** şi tamponarea lui *****, soldată cu cauzarea acestuia a unor vătămări corporale grave, fiind întrunite elementele componenţei infracţiunii săvârşite, încălcarea regulilor de securitate a circulaţiei rutiere de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudenţă o vătămarea gravă a integrităţii corporale.

Suplimentar, ce ţine de durata tratamentului, din certificatele medicale anexate la dosar rezultă că în perioada iunie 2020 – decembrie 2020, ***** a beneficiat periodic de concediu medical, pentru continuarea tratamentului ca urmare a traumatismelor suferite în accidentul rutier din 12 iunie 2020.

La caz, instanţa va reitera poziţia asupra bonurilor fiscale prezentate de reclamant, datate în mare parte din anul 2022, probe ce nu se circumscriu aceleiaşi perioade relevante din punct de vedere medical şi nu sunt susţinute de prescripţii sau recomandări medicale care să justifice legătura acestora cu tratamentul afecţiunilor cauzate. Mai mult, din conţinutul acestora nu rezultă procurarea unor produse medicamentoase sau servicii medicale, ci reflectă, preponderent, cheltuieli obişnuite de consum.

Prin urmare, instanţa reţine că, spre deosebire de certificatele medicale, care constituie probe pertinente şi concludente sub aspectul existenţei şi duratei prejudiciului, bonurile fiscale invocate nu au aptitudinea de a demonstra întinderea cheltuielilor de tratament, nefiind stabilită o legătură directă şi certă între acestea şi prejudiciul suferit.

Drept urmare, raportând probele prezentate de reclamant la suma solicitată de 100 000 lei, instanţa apreciază că, aceasta este disproporţionată faţă de prejudiciul efectiv suportat. În conformitate cu principiul prevăzut la art. 2037 din Codul civil, instanţa trebuie să asigure o determinare echitabilă şi proporţională a despăgubirilor, astfel încât cuantumul acestora să ofere o satisfacţie rezonabilă reclamantului, fără a genera efecte excesive sau disproporţionate.

Prin urmare, deşi prejudiciul moral există şi a fost probat prin sentinţa penală (care a constatat vătămarea corporală gravă), instanţa, acţionând în spiritul echităţii şi proporţionalităţii, consideră că, suma de 20000 lei reprezintă o reparaţie justă şi echitabilă, capabilă să aducă satisfacţie persoanei vătămate pentru suferinţele fizice şi psihice, cauzate nemijlocit de fapta pârâtului din 12 iunie 2020.

În consecinţă, instanţa de judecată va dispune încasarea de la ***** în beneficiul lui ***** suma de 20 000 (douăzeci mii) lei pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin infracţiune.

Referitor la solicitarea de încasare a sumei cu titlu de prejudiciu biologic, instanţa subliniază următoarele.

Potrivit art. 2033 alin. (1) din Codul civil, *în cazul vătămării integrităţii corporale sau altei vătămări a sănătăţii, pe lîngă repararea prejudiciului patrimonial şi celui moral, se va plăti o despăgubire separată pentru însăşi vătămare (prejudiciul biologic).*

Este de menţionat că, noţiunea de prejudiciu biologic se deduce din prevederile art. 19 alin. (3) din Codul civil, potrivit căruia prejudiciul biologic presupune pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman.

Astfel, persoana care se consideră vătămată în drepturi, trebuie să dovedească lezarea de o anumită gravitate a unei valori ce reprezintă un drept fundamental. Prin urmare, prejudiciul biologic poate fi solicitat în cazul violării dreptului fundamental la sănătate. Lezarea acestuia poate fi de natura fizică sau psihică. Integritatea fizică a persoanei poate fi afectată prin evenimente traumatice care cauzează afecţiuni la nivelul exterior al corpului omenesc, ce duc la limitarea bunei funcţionări a acestuia.

Acest aspect poate fi probat prin mijloace specifice de probă cum ar fi (constatări medico-legale ori expertiză medico-legală).

Evaluarea întinderii prejudiciului biologic de natură psihică urmează a fi efectuată având la bază atât evaluări medicale cât şi alte probe, precum declaraţii de martori, care să certifice modificările de comportament ale victimei (expertiză psihologică).

Respectiv, pentru antrenarea răspunderii delictuale ca urmare a cauzării prejudiciului biologic, urmează a fi întrunite următoarele condiţii: modificarea aspectului exterior, adică a caracteristicilor morfologice ale persoanei; reducerea eficienţei psiho-fizice, adică diminuarea posibilităţii de utilizare a propriului corp; reducerea capacităţilor sociale, adică a aptitudinii de afirmare a persoanei în mediul ambiant prin relaţionare cu şi/sau alţi indivizi; pierderea sau reducerea capacităţii generale de muncă; pierderea sau lezionarea dreptului de a alege în mod liber meseriei sau profesiei; depunerea unui efort major în desfăşurarea propriei activităţii, fără pierderea sau reducerea câştigului realizat.

Prin urmare, instanţa de judecată reţine că, nu orice vătămare a integrităţii corporale sau a sănătăţii acordă dreptul persoanei vătămate la repararea prejudiciului biologic, ci doar acele vătămării care duc la pierderea sau diminuarea unei capacităţi a corpului uman descrise supra.

La caz, reclamantul ***** a pretins repararea prejudiciului biologic ca urmare a vătămărilor corporale suferite în accidentul rutier produs de pârâtul *****, manifestat prin stări de anxietate de grad înalt, care e caracterizată prin prezenţa unei stări de neliniște acută ce persistă în afara stimulului şi neputinţă de a se simţi în siguranţă când se află în societate şi mai ales când merge în preajma altor automobile, respectiv toate acestea corespund nivelului înalt al stresului obţinut în urma accidentului.

Instanţa evidenţiază că, prin sentinţa Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 24 iunie 2022, conform raportului de expertiză judiciară nr.202002D1300 din 21 iulie 2020, s-a concluzionat că, reclamantului ***** i s-a constatat: fractura deschisă a ambelor oase a gambei drepte cu deplasare Gustilio Anderson tip II, plăgi multiple contuze la nivelul gambei excoriaţii multiple la nivelul membrelor inferioare şi capului, care au fost produse prin acţiunea traumatică a unui obiect dur, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, prezintă pericol pentru viaţă şi în baza acestui criteriu se califică ca vătămate corporală gravă. Ţinând cont de localizarea anatomică şi aspectul

morfologic a leziunilor corporale depistate, producerea acestora în rezultatul căderii libere a corpului din poziţie vertical sau lunecării din poziţie ortostatică, în ansamblu se exclude.

În speţă, instanţa reţine că, deşi reclamantul ***** a solicitat şi repararea prejudiciului biologic, probele prezentate nu atestă în mod concret întinderea şi efectele acestuia asupra integrităţii corporale şi funcţionalităţii organismului. Reclamantul ***** în susţinerea pretenţiei privind încasarea prejudiciului biologic s-a rezumat doar la declaraţii, fără a prezenta probe în vederea demonstrării consecinţelor urmare a vătămărilor corporale suportate, şi anume ce duc la stări de anxietate de grad înalt, caracterizată prin prezenţa unei stări de nelinişte acută ce persistă în afara stimulului şi neputinţă de a se simţi în siguranţă când se află în societate şi mai ales când merge în preajma altor automobile.

Potrivit regulii generale prevăzute de art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte are obligaţia de a dovedi circumstanţele pe care îşi întemeiază pretenţiile.* În speţă, reclamantul ***** a invocat stări de anxietate de grad înalt, caracterizate prin prezenţa unei stări de nelinişte acută ce persistă în absenţa stimulului şi prin neputinţa de a se simţi în siguranţă atunci când se află în societate şi, în mod special, în preajma altor automobile.

Cu toate acestea, reclamantul nu a prezentat probe concludente care să ateste aceste efecte, cum ar fi un raport de expertiză psihologică sau medico-legală actualizat, declaraţii ale martorilor privind modificările de comportament, certificate medicale care să confirme persistenţa anxietăţii sau alte documente relevante care să dovedească impactul real asupra funcţionalităţii organismului şi capacităţii de muncă. În lipsa unor astfel de probe, instanţa nu poate constata existenţa prejudiciului biologic.

Întrucât nu a fost demonstrată întrunirea cumulativă a condiţiilor răspunderii delictuale specifice prejudiciului biologic (în special existenţa unei lezări permanente a integrităţii sănătăţii şi raportul de cauzalitate actual), instanţa reţine că, reclamantul nu şi-a onorat sarcina probaţiunii.

Cu privire la cheltuielile de judecată.

Potrivit art. 82 din Codul de procedură civilă, *cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi cheltuielile de judecare a cauzei.*

Conform art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pârâtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

În conformitate cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civil, *cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată. În acest caz, taxa de timbru se încasează în contul instanţei judecătoreşti de la pârât, dacă pârâtul nu este scutit de plata acesteia.*

Astfel, luând în considerare că la depunerea acţiunii reclamantul ***** în temeiul Legii taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 a fost scutit de la plata taxei de stat, însă reieşind din cuantumul pretenţiilor admise prin prisma ar. 98 alin.(1) din Codul de procedură civil, urmează să fi încasat din contul pârâtului ***** în beneficiul statului Republica Moldova suma de 1.049,96 (una mie patruzeci şi nouă) lei, 96 bani, cu titlu de taxa de stat.

În conformitate cu prevederile art. 96 alin. (1), art. 98, art. 236, art. 238-241, art. 255 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

h o t ă r ă ş t e:

Se admite în parte cererea de chemare în judecată depusă de ***** împotriva lui ***** şi Societatea pe Acţiuni „Moldasig” cu privire la repararea prejudiciului material şi moral, cu compensarea cheltuielilor de judecată,.

Se încasează de la ***** (cod personal *****) în beneficiul lui ***** (cod personal *****) suma de 20.000 (douăzeci mii) lei pentru repararea prejudiciului moral cauzat prin infracţiune, suma de 5.000 (cinci mii) lei pentru repararea prejudiciului material constituit din cheltuieli de asistenţă juridică în cauza penală, în total suma de 25.000 (douăzeci şi cinci mii) lei.

În rest pretenţiile reclamantului se resping ca neîntemeiate.

Se încasează de la ***** (cod personal *****) în beneficiul statului Republica Moldova taxa de stat în mărime de 1.049,96 (una mie patruzeci şi nouă) lei, 96 bani.

Prezenta hotărârea se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condiţiile Codului de executare.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chisinău, sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
judecător Eugenia Culinca